

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021

ת"ק 17959-10-20 לב נ' ערן ודרור יזמות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר, בנימין בן סימון

תובע יובל לב

נגד

נתבעים

1. ערן ודרור יזמות בע"מ
2. דרור אלבז
3. ערן לוי יזמות והפקות בתיירות בע"מ

פסק דין

בפני תביעה קטנה. בהתאם לתקנה 15 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976 - ינומק פסק הדין על דרך הקיצור.

התובע הוא בעלים של תיבת דואר אלקטרונית LAVI741741@WALLA.COM.

הנתבעים הם חברה בע"מ וכן הבעלים של החברה העוסקת בפרסום עסקי ובין היתר בהפעלת אתר אינטרנט בשם SUPI.CO.IL.

לטענת התובע, בתאריכים שונים החל מ 18/3/19 ועד 29/4/19, שיגרו הנתבעים 9 דברי פרסומת באמצעות דואר אלקטרוני אל תיבת הדואר של התובע.

ההודעות הכילו דברי פרסומת. לטענת התובע המיילים שנשלחו, נשלחו בתפוצה המונית ללא פניה אישית או הכרות מוקדמת והכילו קישור כניסה לאתר הנתבעים.

לטענת התובע, האחריות על משלוח ההודעה היא על הנתבעים, כפי שקבוע בסעיף 30א' לחוק התקשורת. לפי סעיף זה, מפרסם הוא מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021

ת"ק 17959-10-20 לב נ' ערן ודרור יזמות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

התובע שלח, לטענתו, מספר בקשות מפורשות להפסיק לשלוח אליו מיילים פרסומיים, אך הנתבעים התעלמו.

התובע עותר, כי ביהמ"ש יחייב את הנתבעים לשלם לו סך של 1,000 ₪ בגין כל הודעת פרסומת.

הנתבעים מנגד, טוענים כי האתר שלהם עלה לרשת ביום 1/8/19. לפי הטענה, החברה מעולם לא נתבעה או הפרה חוק.

כן טענו הנתבעים, כי החברה עובדת עם מערכת דיוור ייעודית. לטענתם, כל המידע אודות השימוש הצטרפות וממשק העבודה מתנהל דרך מערכת הדיוור הייעודית.

כן טענו הנתבעים, כי בבדיקה שערכו התברר, כי התובע נרשם בשם אייל לוי ואף אישר קבלת הודעות פרסומת ועדכונים. התובע עשה זאת באמצעות דף נחיתה ייעודי לקהל המקצועי שפורסם באתרי תירות רבים, טרם העלאתו לאוויר של האתר.

לפי טענת הנתבעים, הם לא קיבלו בכל דרך הודעות התראה להפסיק לשלוח מיילים. בכל מקרה, דרך ההסרה היא ברורה וזאת באמצעות קישור המצורף לכל דיוור.

לפי הטענה, מדובר בתובע סדרתי שפועל באופן שיטתי ומנצל את החוק.

לאחר עיון, בטענות הצדדים ובראיות שהוצגו לביהמ"ש, אני סבור שדין התביעה להידחות.

כממצא עובדתי אני סבור שיש לקבל את טענת הנתבעים לפיה התובע נרשם שלא בשמו ובשם אייל לוי ובמסגרת רישומו לאתר אישר לקבל הודעות פרסומת ועדכונים. במסגרת חקירתו לפרוטוקול

אמר התובע את הדברים הבאים:

ש" מה הכינוי של המייל שלך, או כינוי המייל בו הייתה הפרה?

ת. Lavi741741@walla.com. זה המייל שלי.

ש. איך אתה מסביר שהנתבעים מראים שלכאורה נתת הסכמתך לשלוח אלייך מיילים מהם?

ת. זו לא הסכמה שלי, מישהו הקליד את המייל שלי.

ש. למה שמישהו יעשה את זה?

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021

ת"ק 17959-10-20 לב נ' ערן ודרור יזמות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- ת. יתכן שהקלידו רשימת מיילים כולל המייל שלי. התקשרתי לחברת הדיוור וביקשתי מידע על פרטי ההרשמה, איך בוצעה ההרשמה, מאיזה מחשב, והם אמרו שלא יכולים לתת לי.
- ש. באיזה תאריכים קיבלת את הפרסומות המפרות?
- ת. המייל הראשון ב 18/3 אחרי זה 20/3, 25/3, 27/3, 28/3, 1/4 ועוד.
- ש. למה בכל התאריכים האלו לא פנית לבקש להפסיק את משלוח המייל?
- ת. פניתי למייל שמופיע באתר ולא קיבלתי תשובה.

בתגובתו לכתב ההגנה, כתב התובע, כי הוא מהנדס תעשייה וניהול ואין לו כל קשר לפרסומים או לעיסוקם של הנתבעים. "הנתבעים ערבבו מספר טלפון פיקטיבי הוסיפו לו את כתובת המייל שלי ויצרו לכאורה רשומה פיקטיבית מפוברקת של אישור לקבלת פרסומות."

הנתבעים הציגו תדפיסים המעידים על רישום במחשב ולפיהם עולה שאדם בשם אייל לוי נרשם לאתרם ואכן הביע הסכמה לקבל דבר פרסומת.

לפני גרסה מול גרסה. מצד אחד טוען התובע, כי גרסת הנתבעים היא פיקטיבית ומצד שני טוענים הנתבעים כי התובע נרשם באופן פיקטיבי כאדם בשם אייל לוי, הטעה אותם וגרם להם לשלוח לו מודעות פרסומת בכוונה להכשילם. המחלוקת בענייננו היא מחלוקת עובדתית. במצב כזה נדרשת הערכאה הדיונית "לשקול גרסה מול גרסה ולקבוע איזה מהן אמינה יותר בעינינו" (ע"א 11100/02 רונן חצור נ' ניסים דותן, פורסם בנבו, ניתן ביום 16.2.04).

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים על מכלול הראיות שהוצגו לי, אני נוטה לקבל כגרסה אמינה את גרסת הנתבעים ולדחות את גרסת התובע בהיותה בלתי מהימנה בעיני לא רק בסוגיה המסוימת אלא בהליך זה כולו. יודגש, כי אין זו התביעה הראשונה בעניין זה שמוגשת על ידי התובע, והנתבעים הציגו שתי תביעות בעבר במסגרתם הגיש התובע תביעות לפי חוק התקשורת.

ודוק, מקום בו התובע מטעה את הנתבעים בחוסר תום לב, הוא אינו יכול ליהנות מפירות הטעייתו בחסות החוק. כך נאמר בעניין ע"א 3015/06 מדינת ישראל נ' פנינה פינקלשטיין:

"ביטוי נוסף לעקרונות שלטון החוק במסגרת תקנת הציבור הינו הכלל לפיו "אין חוטא יוצא נשכר" אשר ממנו נגזר, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעניין בנכנישתי מפי כב' הנשיא א' ברק, כי: "ההרמוניה

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021

ת"ק 17959-10-20 לב נ' ערן ודרור יזמות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

החקיקתית של כלל דברי החקיקה מוליכה למסקנה לפיה באופן עקרוני אין זה ראוי כי מפר החוק יהנה מפירות הפרת החוק על דרך של הנאה מזכויות שמוענקות לו על-ידי החוק" (שם, בעמ' 206. כן ראו: ע"א 3798/94 פלוני נ' פלונית, פ"ד נ(3) 133, בעיקר בעמ' 154, 165-183 (1996); ע"א 391/89 וייסנר נ' אריה חברה לביטוח, פ"ד מז(1) 837 (1993), להלן: עניין וייסנר; ע"א 2242/03 אברהם נ' רשאר, ס' 16 לפסק הדין ([פורסם בנבו], 18.7.2005), להלן: עניין אברהם).

אני סבור, מעל לצורך, כי יש לקבל את גרסת הנתבעים ולדחות את גרסת התובע לפיה הוא שלח אליהם בקשות כי יפסיקו לשלוח לו מיילים פרסומיים. יודגש, כי הודעות ההסרה ששלח התובע הן לקוניות וללא נושא. "הסר" איך הגעתם אליי" וכיו"ב. מניסוח ההודעות מתקבל הרושם כי התובע התייחס להודעות ההסרה הקצרות בתור פרוצדורה שיש לעבור אותה; כמו כן, לפי מיטב התרשמותי גם אם שלח התובע הודעות הסרה, הרי שנוסחו בצורה כזו כי לא יגיעו לכתובת המייל של הנתבעים; יתר על כן, התובע לא שינה את נוסח הודעות ההסרה הקצרות שלו לאחר שהבחין שההודעות ממשיכות להישלח אליו. אם רצונו של התובע אכן היה לא לקבל הודעות דוא"ל, ורצונו זה לא מומש למרות ששלח הודעות הסרה, הדעת נותנת כי בהודעות המאוחרות היה מתייחס להודעות הקודמות ששלח שלא נענו, או שהיה מנסה גישה שונה. אולם נראה כאילו התובע ציפה לכך שהודעות ההסרה שלו לא ייענו; התובע יכול היה ליצור קשר בדרך אחרת כגון טלפון אולם הוא נמנע מלפעול בדרך זו; התובע לא הסיר את עצמו באמצעות לחצן ה"הסר" שנלווה להודעות הפרסומיות מאת הנתבעת. אף כי החשש מפני וירוסים הוא לגיטימי, כאשר מדובר בהודעות פרסומיות מטעם גורם מוכר לתובע, הדבר מצביע על חוסר תום לב במידה מסוימת (תא"מ-11104-01-17 הראל נ' סיטי לייף סטייל בע"מ (ניתן ב-16.9.18, פורסם בנבו) (להלן: "עניין הראל").

בעניין הראל נאמרו דברים היפים לענייננו וכך נאמר:

"תיקון מס' 40 לחוק התקשורת נחקק לשם הגשמת תכלית חברתית חשובה בדבר מיגור משלוח דואר הזבל. לשם כך ניתנו בידי הפרט כלים לא שגורתיים לביצוע "אכיפה אזרחית". מקום שבו יימצא כי הנתבע הפר את הוראות החוק וכי פסיקת הפיצוי תשרת את תכליות החוק, יושתו עליו פיצויים לדוגמה וללא היסוס. אולם עם הכוח שניתן לפרט, כך גם יש לנקוט בו באחריות. החוק אינו מיועד להיות כלי בידי תובעים אשר מנסים לטמון מלכודות למפרסם, מתוך מחשבה, ואולי אף בתקווה, שאותו מפרסם יפול בפח וישלח אליהם דבר פרסומת. אף אין מקום לפסוק פיצויים לדוגמה

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021

ת"ק 17959-10-20 לב נ' ערן ודרור יזמות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לזכות תובע אשר אינו נוהג באופן המצופה ממי שניתנו בידיו כלים של "אכיפה אזרחית", ולא אך שאינו מסייע לבית המשפט בהגעה לחקר האמת אלא מנסה להכשילו.

מכל המקובץ, דין התביעה להידחות. התובע יישא בהוצאות הנתבעים בסך של 750 ₪.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

בנימין בן סימון, רשם בכיר

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021

ת"ק 17959-10-20 לב נ' ערן ודרור יזמות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

